

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A- CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 18.09.2019
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: GEORGE CRISTIAN VIOREANU
GREFIER: ELENA GEORGIANA BÎRCĂ

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ formulate de reclamanta **S "TOM-CONSULT INTERMED" SRL** în contradictoriu cu pârâtul **CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 3 BUCUREȘTI**, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns reclamanta reprezentată de avocat, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează faptul că reclamanta a depus la dosarul cauzei, prin serviciul registratură, răspuns la întâmpinare, în 2 exemplare, după care,

Tribunalul acordă cuvântul cu privire la competență.

Avocatul reclamantei apreciază că această instanță este competentă să soluționeze cauza.

Tribunalul constată că este competent să soluționeze prezenta cauză potrivit dispozițiilor art. 10 din Legea nr.554/2004 și acordă cuvântul cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată de reclamantă prin cererea de chemare în judecată formulată.

Reclamanta, prin avocat, având cuvântul cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, solicită admiterea acesteia având în vedere dispozițiile art. 29 din Legea nr.47/1992 considerând că excepția invocată este admisibilă motiv pentru care solicită sesizarea Curții Constituționale a României având în vedere îndeplinirea condițiilor prevăzute de alin.1, 2 și 3 ale art. 29 din Legea nr.47/1992. Apreciază că există legătură între prezenta cauză și dispozițiile art. 489 alin.5 din Codul fiscal, dispoziții atacate cu excepția de neconstituționalitate având în vedere că cele două acte administrative contestate în prezenta cauză sunt emise în baza acestui text normativ. De asemenea, menționează faptul că nu există nicio decizie anterioară a Curții Constituționale a României care să constate inadmisibilitatea acestei cereri.

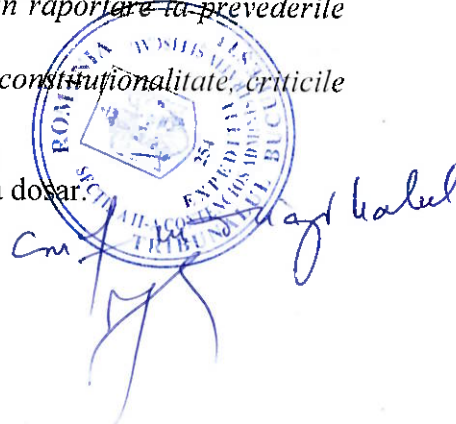
Tribunalul apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate astfel cum sunt prevăzute de art. 29 din Legea nr.47/1992 având în vedere că excepția invocată de reclamantă are legătură cu soluționarea prezentei cauze vizând un text legal în temeiul căruia au fost emise actele a căror anulare se solicită.

Totodată, excepția este invocată în fața unei instanțe de judecată, iar Curtea Constituțională a României nu a declarat anterior neconstituționalitatea acestui articol motiv pentru care va sesiza Curtea Constituțională a României cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 489 alin. 5 Cod fiscal prin raportare la prevederile art. 16 alin.1 și art. 56 alin.1 și 2 din Constituția României.

Opinia instanței este în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, criticile formulate vizând aplicarea normei legale.

Tribunalul acordă cuvântul cu privire la probe.

Avocatul reclamantei solicită proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Tribunalul, în temeiul dispozițiilor art. 258¹ alin. 1 CPC raportat la art. 255 CPC, încuviințează proba cu înscrisuri și acordă cuvântul cu privire la fondul cauzei.

Reclamanta, prin avocat, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și anularea celor două Hotărâri contestate.

Cu cheltuieli de judecată potrivit chitanței și facturii depuse la dosar la filele 31 și 32 reprezentând onorariu avocat în cuantum de 1000 lei și taxă judiciară de timbru în cuantum de 100 lei.

În ceea ce privește Hotărârea Consiliului Local nr. 39/2017, arată faptul că există mai multe motive de nelegalitate a acestei Hotărâri.

În primul rând apreciază că față de dispozițiile art. 489 alin.5 până la alin.8 Cod fiscal nu există un mandat dat de autoritatea publică competentă, respectiv Consiliul General al Municipiului București, Consiliului Local sector 3 pentru a emite această Hotărâre care până la urmă conține procedura, cazurile și criteriile de încadrare a imobilelor, terenurile și clădirile în categoria celor degradate.

Codul fiscal prevede la art. 489 alin.5 posibilitatea Consiliilor Locale de a hotărî asupra majorării până la 15% a impozitului pe terenuri și clădirile degradate.

Urmează alin. 6 al acestui articol, potrivit căruia criteriile de încadrare în categoria acestor imobile care vor fi supraimpozitate se stabilesc prin Hotărâre a Consiliului Local, Hotărâre cu caracter normativ pe care Consiliul Local Sector 3 a dat-o sub forma acestei Hotărâri nr. 39/28.02.2017.

Alin. 7 al art. 489 prevede că imobilele clădiri și terenuri ce vor fi supuse supraimpozitării vor fi stabilite prin Hotărâri ale Consiliului Local, iar la alin. 8 se menționează că această Hotărâre de stabilire a clădirilor și terenurilor în funcție de nomenclatura stradală are caracter individual.

Potrivit art. 81 alin. 2 lit. d din Legea Administrației Publice nr. 215/2001, Consiliile Locale ale Sectoarelor Municipiului București pot stabili taxe și impozite, dar numai cu împuternicire expresă dată de Consiliul General al Municipiului București.

În această materie există Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 151/2017 care conține un singur articol, prin care se împuternicesc Consiliile Locale ale Sectoarelor să emită hotărâri numai pentru punerea în aplicare a dispozițiilor art. 489 alin. 5 din Codul fiscal.

Cu privire la acele hotărâri individuale prin care Consiliile locale stabilesc la alin. 7 al art. 489 faptul că imobilele clădiri și terenuri supuse supraimpozitării cuprinse în nomenclatorul stradal prin hotărâre individuală și cu privire la situația prevăzută la alin.6 a art. 489, arată faptul că nu există împuternicire din partea Consiliului General al Municipiului București dată Consiliilor Locale ale Sectoarelor să stabilească când se vor aplica criteriile de încadrare a clădirilor și terenurilor în categoria imobilelor supuse supraimpozitării.

Nu există nici Hotărâre a Consiliului General al Municipiului București în acest sens, nu există Hotărâre a Consiliului General al Municipiului București pentru a stabili modalitatea în care vor fi încadrate clădirile în acest set de categorii.

Apreciază că această Hotărâre în întregul său reprezintă un act administrativ emis cu exces de putere.

Cu privire la al doilea motiv de nelegalitate, arată faptul că acest act administrativ încalcă dispoziții juridice cu forță superioară, dispozițiile art. 56 alin. 2 din Constituția României cu privire la dreptul contribuabilului la stabilirea contribuțiilor fiscale, încalcă principiile fiscalității astfel cum sunt definite de art. 3 lit. b și c Cod fiscal, art. 6 și 7 din Codul de procedură fiscală, jurisprudența Curții Constituționale invocate.

Menționează faptul că a invocat decizii relevante ale Curții Constituționale din care rezultă că fiscalitatea trebuie să fie legală, echitabilă, rezonabilă, proporțională și nediscriminatorie.

În opinia sa această Hotărâre nr. 39/2017 încalcă aceste principii fundamentale. Legalitatea fiscalității înseamnă nu impozitul sau taxa respectivă să fie stabilite de lege, înseamnă că legea, oricare ar fi ea, să cuprindă criterii clare de stabilire a sumei datorate, de stabilire a sarcinilor fiscale, criterii clare, ferme, obiective.

Sarcina fiscală să fie clar arătată în lege. Categoria de venit să fie clar precizată. Să fie precizat ferm, inechivoc modul de calcul al impozitului sau taxei datorate.

Potrivit procedurii cadru și criteriilor de încadrare a imobilelor de pe raza Sector 3, categoria bunurilor supuse supraimpozitării, rezultă că aceste principii ale fiscalității au fost nesocotite.

Solicită a se constata faptul că procedura cadru Anexa 1 la Hotărârea atacată stabilesc limite minime și maxime între care o Comisie mixtă de control, însăși această Comisie este lipsită de neutralitate pentru că este formată din membrii al diverselor Compartimente constituite la nivelul Sector 3, se stabilesc limite minime și maxime pentru care această Comisie poate aplica punctaj pentru o anumită degradare constatată la o clădire după bunul plac fără să existe un criteriu determinat, ferm și verificabil care să poată da posibilitatea acestui mod de stabilire a gradului de degradare.

De exemplu, pentru fațadă punctajul care se acordă pentru degradarea fațadelor este între 8 și 12 puncte, însă Comisia mixtă poate stabili orice punctaj: 8 puncte, 9 puncte, 10 puncte, 11 puncte, 12 puncte, fără a putea verifica realitatea și echitabilitatea stabilirii unui anumit punctaj.

Menționează faptul că nu există un criteriu de stabilire a sarcinii fiscale care să corespundă exigențelor principiilor fundamentale ale fiscalității pentru că nu este un criteriu prestabilit.

Este un criteriu lăsat la arbitriul Comisiei de control care nu este altceva decât o Comisie constituită la nivelul autorității publice care a emis acest act administrativ pe care îl atacă.

Referitor la stabilirea acestor criterii de evaluare a degradărilor, arată faptul că în funcție de aceste criterii de evaluare a degradărilor urmează a se stabili categoria de supraimpozitare existând 5 categorii de supraimpozitare: 100%, 200%, 300%, 400%, 500%. Tot cu privire la aceste criterii urmează a se observa că nu există limite intermediare între cele 2 categorii de supraimpozitare care să permită organului fiscal sau chiar Comisiei mixte de control care urmează să evalueze efectiv degradările aduse unei construcții care să permită adaptarea punctajului la situația concretă și mai departe la emiterea deciziei de impunere cu impozitul majorat la situația concretă a unei clădiri.

De exemplu, o clădire la care se constată degradări de 2% intră în categoria de supraimpozitare 5, adică va fi supraimpozitată cu 100%.

O altă clădire la care se constată degradări în proporție de 20% va intra tot în aceeași categorie de supraimpozitare 5, va fi supraimpozitată tot cu 100%, deși este evident semnificativă diferența între o clădire cu degradări 2% și una cu 20% degradări.

O clădire cu degradări de 21% va trece în categoria următoare de supraimpozitare 4, va fi supraimpozitată cu 200% în timp ce clădirea cu 20% rămâne supraimpozitată cu categoria 5 de supraimpozitare cu 100%, deși diferența între cele două categorii este doar un procent, iar acest punct este rezultatul arbitriului Comisiei mixte de control care poate jongla între limitele maxime sau minime stabilite prin această procedură.

În ceea ce privește nelegalitatea Hotărârii nr. 39/2017, arată faptul că Hotărârea încalcă principiul impunerii având în vedere că nu există nicio dispoziție în procedura cadru care să permită Comisiei mixte de control și mai departe organului fiscal care va emite decizia de impunere în baza Hotărârii emise de Comisia mixtă de control să adapteze sancțiunea fiscală în funcție de existența sau inexistența vreunei fapte pentru care proprietarul ce urmează a suporta sarcina fiscală majorată este răspunzător, respectiv să adapteze sancțiunea fiscală în

funcție de existența sau inexistența unei fapte ilicite sau de existența sau de inexistența sursei proprietarului respectiv.

Menționează faptul că imobilul se află în Sectorul 3. Arată că nu se poate adapta sancțiunea aplicată sau nu poate fi exonerat proprietarul în cazul unui imobil la care degradarea este produsă prin fapta unui terț pentru că proprietarul este ținut a răspunde sau nu există nicio dispoziție exoneratorie pentru cazul acelor imobile aparținând unor proprietari diferiți în care unii proprietari doresc și au făcut diligențe pentru remedierea degradărilor, dar nu le pot face și nu pot conforma dispozițiile de control pentru că sunt împiedicați de atitudinea celorlalți proprietari reticenți care se opun acestor remedieri.

Menționează faptul că sediul imobilului se află pe B-dul I.C. Brătianu colț cu str. Blanari.

Imobilul societății reclamante aflat la etajul 1 este alipit unui imobil din str. Blanari nr.2 aflat în proprietatea Municipiului București care încă din anul 1992 trebuia consolidat deoarece se afla într-o stare avansată de degradare.

O expertiză a constatat necesitatea urgentă de a se efectua consolidarea, însă nu s-a făcut. Starea de degradare s-a produs din cauza autorității publice Municipiul București, iar pe de altă parte nu poate face lucrări de remediere întrucât orice intervenție în zonă este primejdioasă deoarece se află într-un continuu proces de degradare.

Pe de altă parte nu se poate face nicio remediere a fațadei pentru că proprietarul majoritar Municipiul București prin administratorul AFI se opune acestor lucrări.

Menționează faptul că a făcut dovada că au fost convocate inclusiv AFI, a făcut dovada că a obținut inclusiv Certificat de urbanism pentru a face remedieri la fațade.

Anterior Notificării emise de Consiliul Local Sector 3 nu s-a putut obține nicio poziție chiar a autorității publice. Apreciază că este o chestiune de inechitate în această procedură stabilită prin Hotărârea nr.39/2017 în ceea ce privește durata lăsată la dispoziția proprietarilor pentru a face remedierile cuvenite.

Legea prevede faptul că, Comisia de control încunoștințează proprietarii ca până la sfârșitul anului să facă lucrările de remediere și dacă nu le fac urmează să emită hotărârea individuală prin care să stabilească categoria de supraimpozitare și supraimpozitarea.

Această dată la care Comisia de control face notificarea este dată arbitrariului pus la dispoziția Comisiei și atunci apare discriminarea între proprietarul care este notificat la începutul anului și are la dispoziție până la sfârșitul anului 10 sau 11 luni și poate face lucrările de remediere și proprietarul care este notificat în luna august și are la dispoziție numai 4 luni de zile în care să execute aceste lucrări.

Învederează faptul că situația nu este identică, nu se poate aplica în egală măsură aceste situații diferite și se creează discriminarea.

Referitor la Hotărârea nr. 60/2019, arată faptul că sunt motive de nelegalitate ca și cu privire la Hotărârea nr.39/2017 și a făcut referire la acestea în cuprinsul concluziilor scrise formulate.

Tribunalul reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL ,

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea, motiv pentru care,

DISPUNE:

Dispune sesizarea Curții Constituționale a României cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 489 alin. 5 Cod fiscal prin raportare la prevederile art. 16 alin. 1 și art. 56 alin. 1 și 2 din Constituția României.

Amână pronunțarea la data de 02.10.2019.
Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.
Pronunțată în ședință publică azi, 18.09.2019.

PREȘEDINTE,
George Cristian Vioreanu

GREFIER,
Elena Georgiana Bîrcă

